

Виховний захід викладача Коваленко О.Ф.

КОСТЬ ПЕСТУШКО – ЗАБУТА ЛЕГЕНДА, ЯКА ПОВЕРТАЄТЬСЯ

Мета заходу: розширення знань здобувачів освіти про історію рідного краю, відродження забутих сторінок історії та історичних особистостей; виховання патріотичних почуттів здобувачів освіти; формування соціально-компетентного, активного, відповідального громадянина України.

Виховний захід проведено в групі 3012, 3015 28.09.2022 року в онлайн форматі.

Інформаційні матеріали можуть бути використані при проведенні класних годин викладачами ВСП «КРФК НАУ».

Здобувачі освіти групи 3012, 3015 ознайомилися із такою історичною особистістю пов'язаною із м.Кривий Ріг як Кость Пестушко. Дізналися цікаві моменти з його життя як отамана Холодного Яру, командувача «Степової дивізії» у боротьбі із більшовиками в 1920-1921 роках ХХ ст.

Нові знання здобувачі освіти можуть використати при вивченні відповідної теми «Отаманщина та повстанський антибільшовицьких рух» з навчальної дисципліни «Історія України (Історія і культура України)» до ДПА/ЗНО з «Історії України» та при підготовці.

Також із здобувачами освіти групи 3012, 3015 заплановано проведення екскурсії до пам'ятного знаку Костю Пестушку та місця, що пов'язані із його діяльністю в м.Кривий Ріг.

Інформаційні матеріали до виховного заходу.

Бо в день радості над вами
Розпадеться кара.
І повіє огонь новий
З Холодного Яру.

Тарас Шевченко «Холодний яр»,
17 грудня 1845, В'юнище

Одним з таких маловідомих героїв українського визвольного руху є Кость Пестушко. Чоловік, та, мабуть, ще майже парубок, у 22 роки сформував дивізію у 20 тисяч (!) штиків і так почав громити більшовиків, що аж тирса летіла!

120 років тому Кость Пестушко, більш відомий під своїми псевдонімами Кость Блакитний, Кость Степовий, народився в селі Ганнівка Петрівського району тепер Кіровоградської області, а на той час це була Катеринославська губернія. Родина була заможна, хлопець – метикуватий, тому легко вступив до

Олександрівського механіко-технічного училища. Олександрівськ – так тоді звалось нинішнє Запоріжжя. Під час Першої світової війни хоробро воював за тисячу кілометрів від батьківської хати. Став прапорщиком, потім підпоручиком, заслужив два Георгіївські хрести. А коли почалися всім відомі революційні події, одразу пішов воювати за Українську народну республіку. Деякий час був з Нестором Махном, потім очолював Ганнівську волость Верхньодніпровського повіту. А потім, споглядаючи за тим, як більшовики захоплюють Україну, сформував свою Степову дивізію.

12 травня 1920 р. на мобілізаційний пункт у Кривому Розі повинні були з'явитися юнаки 1898—1900 років народження. Новобранцями — згідно з розпорядженням більшовиків — мали опікуватися голова Ганнівського волосного комітету Костянтин Юрович Пестушко та голова

Жовтянського волосного комітету колишній капітан царської армії Григорій Кіндратович Гниненко. Саме тоді, насильно мобілізовані радянською владою українські хлопці під проводом Степового і Гнибиди захопили повітове місто Кривий Ріг з усіма його військовими складами.

Дивізія воювала під синьо-жовтими прапорами та визнавала одну суверенну владу: Українську Народну Республіку.

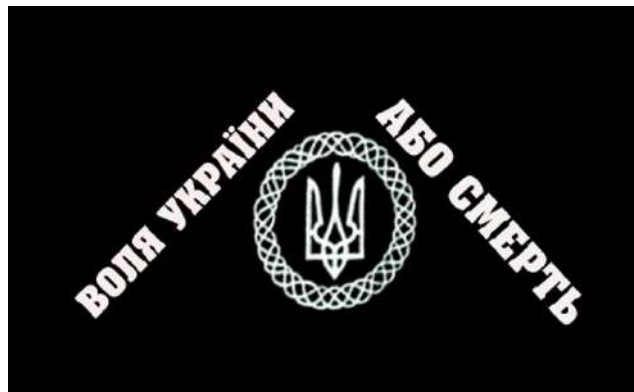

Степова дивізія розпочала свою діяльність в районі сіл Верблюжки — Варварівки — Водяної — Петрової. Поступово розширюючи свою територію.

У березні 1920 року Степова Дивізія визволила від більшовиків Херсон та повела вдалий наступ на захід (через Білозерку) по лінії Кам'янка-

Єградівка-Ружичів-Чигирин. Зупинилась дивізія в урочищі Холодний Яр, де з'єдналась з Холодноярськими збройними силами (14 тисяч гайдамаків).

На той час центром антибільшовицької боротьби був Холодний Яр. Майже одразу по прибутті на Чигиринщину його обирають головним отаманом Холодноярської республіки. Та скоро, розуміючи, що всеукраїнського повстання не буде, Блакитний складає повноваження отамана та вирушає ближче до рідних країв. Велику роль зіграв і той факт, що більшовики почали винищувати родини бійців Пестушка, палити їхні хати. Ну хто хотів залишатися на Черкащині у Холодному Яру, знаючи, що його хату спалили, дружину й дітей залишили голими й босими просто неба?

Після демобілізації Степової дивізії, взимку 1920—1921 рр., Кость Блакитний залишився з рештками своєї дивізії на Катеринославщині. Очолив Катеринославський повстанський комітет та готував нове повстання яке мало розпочатися весною 1921 року. Головним координатором повстання був генерал-хорунжий Андрій Гулий-Гуленко, що діяв на Єлизаветградщині.

Деякий час Пестушко керував повстанським комітетом у Катеринославі. Однак до рідної Ганнівки вибирався. Для нейтралізації Костя Блакитного ЧК розробило спецоперацію. 29 квітня ЧК заарештувало понад 50 осіб, причетних до повстанського штабу Пестушка. Загинув легендарний отаман 9 травня 1921 року у Ганнівці в бою з підрозділом криворізьких чекістів. Похований у рідному селі.

Вшанування пам'яті.

У місті Кривий Ріг йому встановлений пам'ятний знак в центрі міста на місці переможного бою із військами ЧК.

Вулиця Костя Пестушка у місті Кривий Ріг.

Вулиця Костя Пестушка у місті Дніпро.

Провулок Костя Пестушка у місті Дніпро.

Вулиця Отамана Костя Степового у місті Кропивницький.

17-та окрема Криворізька танкова бригада носить ім'я Костянтина Пестушка з 2019 року.